

tallet til at anbefale Forslagets Vedtagelse i Folketinget.

Til de af Flertallet fremsatte meget polemiske Udtalelser skal et *Mindretal* (Zahle) bemærke: Krigs- og Marineminister J. C. Christensen henvendte sig til Forsvarskommissionen om en *Anbefaling* for sit Forslag; men han fik en *Afvisning*. Dette er beklageligt for ham. Det er desuden mærkeligt; thi i det bekendte Partimøde havde Reformpartiets Medlemmer i Forsvarskommissionen forpligtet sig til at støtte og anbefale Forslaget om Forhøjelse af Officerslønningerne overalt, derunder *udtrykkelig ogsaa i Forsvarskommissionen*.

Det er en lidet respektfuld Maade, hvorpaa Flertallet omtaler Forsvarskommissionen, naar det stiller i Udsigt, at der fra den vil komme Forslag om, at Hæren fremtidig skal „*nøjes med ti Premierløjtnanter færre, end der høves*.“ — Forsvarskommissionen skal stille Forslag ikke om slikt, men om en helt ny Hærordning, og Spørgsmaalet om Officerslønningerne bør afgøres i Forening hermed.

Hvis vi ved en ny Forsvarsordning komme ind paa det svejtsiske System, skulle Officerslønningerne saa langt fra forhøjes, at de tværtimod skulle betydeligt ned sættes, og det er da ikke alene i Øjeblikket, men ogsaa i og for sig og for Fremtidens Skyld urimeligt og uforsvarligt nu at forhøje Lønningerne.

De vidtgaende Konsekvenser nærværende Lovforslags Vedtagelse vil drage med sig, søger Flertallet at tilsløre ved en Bemærkning om, at Centraladministrationens Embedsmænd have betydelig Fritid til Bierhverv.

Centraladministrationens Embedsmænd have aldeles uimodsigeligt langt mere at bestille end Løjtnanterne, ligesom de have en meget længere Uddannelse bag sig. Naar man med nogen Ret kan henvise Centraladministrationens Embedsmænd til at forøge deres knappe Embedslønninger ved Arbejde udenfor Statstjenesten, da kan man med tifold Ret henvise Løjtnanterne til det samme.

Udvalgenes Betænkninger m. m.

Men ikke alene Centraladministrationens men mangfoldige andre Embedsmænd ville med denne Lov i Haanden, som kommer ud af dette Forslag, kræve en lige saa høj Løn som den her foreslaaede og gennemførte. Og hvem vil da kunne modsætte sig Kravet? Ikke de Lovgivere, som selv her have sat Maalestokken for, hvad Statens yngre Embedsmænd *nødvendigtvis* maa have i Løn.

Selv om dette og det hermed sammenhængende Forslag om Forhøjelse af Marineofficerernes Løn i og for sig kun repræsentere en Lønforhøjelse af ca. 500,000 Kr. aarlig, saa repræsentere de i deres nødvendige Konsekvenser Lønforhøjelser til Statens Embedsmænd paa mange Millioner aarlig.

Mindretallet (Berntsen) har foran indskrænket sig til at give en ganske kortfattet Fremstilling af de Synspunkter, der have ledet dette Mindretal til at foreslaa en Udsættelse af Spørgsmaalet om Forhøjelse af Lønninger for en enkelt Klasse af Officerer, indtil der fra Forsvarskommissionen foreligger en samlet Plan for militære Lønningsspørgsmaal som Helhed, og at indskrænke det foreliggende Lovforslag til kun at omfatte de Bestemmelser, der tilsigte at ligestille de menige Soldater i alle Hærens Afdelinger med Hensyn til det daglige Vederlag, som ydes dem fra Statens Side. En yderligere Udveksling af Meninger med Hensyn til de afvigende Synspunkter, der i denne Sag gøre sig gældende i de forskellige Partier og Grupper, har Mindretallet ment passende kunde henlægges til den fortsatte mundtlige Forhandling i Tinget; men da Udvalgets *Flertal* har fundet sig foranlediget til at tilføre Betænkningen en Kritik af de forskellige Mindretals Udtalelser, skal nævnte Mindretal for sit Vedkommende endnu udtale følgende:

Udvalgets Flertal har gjort sig særlig Umage for at vise, at Forsvarskommissionen „ikke har udtalt sig *imod* den foreslaaede Lønningsforandring“; men af gode Grunde har Flertallet undlædt at gøre